

конкретнішим. Наша увага була зосереджена саме на класифікації Л. Єфимова, так як вони є найбільш вживаними і не викликають труднощів із детермінацією. Зрештою, варто також наголосити, що робота з таким тропом як епітети завжди викликає нюанси, адже смислове навантаження кожного епітета є специфічним та унікальним і при їхньому трактуванні потрібно звертати увагу на супроводжуючі компоненти та контекст, задля уникнення суперечливих моментів.

Список використаної літератури

1. Венгель, С. В., Альбота, С. М. Стилiстичнi особливостi епiтетiв в українському перекладі притці Р.Т Кійосакі “Багатий тато, бідний тато”. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер. Філологія. 2022. Вип. 55. С. 146-148.
2. Дика, Л. Колірний епітет як образний засіб мови художнього тексту. *Філологічний дискурс*. 2018. Вип. 7. С. 205-213.
3. Єфімов, Л. П., Ясінецька, О. А. *Стилiстика англійської мови i дискурсивний аналіз*. Навчально-методичний посібник. Вінниця: Нова Книга, 2011. 240 с.

Ремінний Павло

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
науковий керівник: Таратута С. Л., к. філол. наук, доцент*

СУТНІСТЬ ЛЮДСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА ЇЇ ВТРАТА В КОНТЕКСТІ РОМАНУ К. ІШІГУРО «НЕ ВІДПУСКАЙ МЕНЕ»

«Не відпускай мене» Кадзуо Ішігуро – це роман, який залишає незабутні враження завдяки своєму вишуканому стилю, складним моральним питанням та глибоким філософським роздумам. Твір пронизаний меланхолією, втратою і ностальгією, і розкриває перед читачем безсмертний парадокс: якщо ви знаєте дату свого закінчення, чи зможете ви все одно жити повноцінним життям?

Роман розповідає історію Кеті та Тома, двох молодих людей, які виростили в особливому пансіонаті, де їхнє життя цілком регулюється і контролюється. Поступово читач розуміє, що головні герої – це «донори», люди, створені для того, щоб служити джерелом органів для тих, хто має побороти смерть. Автор майстерно відтворює поступовий процес розкриття цієї жахливої правди перед читачами.

За внутрішнім світом Кеті і Тома криються глибокі питання про сутність людської існування, моральність та обмеженість свободи в умовах суспільства, де живе релігія науки та нормативна мораль. Автор піднімає проблеми морального вибору та гуманізму, примушуючи читачів обмірковувати їх, знайомлячись із загадковими долями героїв..

К. Ішігуро вдало поєднує холодну діалектику наукового експерименту з

глибокими почуттями героїв. Його стиль письма є неперевершеним, його розповідь вражає вишуканістю та глибиною. Читачі відчують ностальгію та втрату, які переслідують героїв впродовж всього роману, і ці емоції звучать відгомонам у їхньому серці.

Загалом, «Не відпускай мене» – це літературний шедевр, який залишає глибокий слід в думках читачів і викликає моральні роздуми про людську природу, сенс життя і цінність свободи.

Список використаної літератури

1. Ішігуро, К. *Не відпускай мене*. Переклад С. Андрухович. Львів: ВСЛ, 2020. 336 с.

Рибак Валерія

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

науковий керівник: Лісниченко А. П., к. пед. наук, ст. викладач

ЗРАЗКИ ВПРАВ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Високий рівень володіння іноземною мовою передбачає в учнів розвинені лексичні навички. Лексичний компонент є невід’ємною складовою всіх видів іншомовної мовленнєвої діяльності.

Поняття лексичної компетентності та її розвиток розглядали такі науковці: О. Шамов, Н. Бідюк, С. Бондар, М. Бондар та інші.

Розглянемо етапи формування іншомовної лексичної компетентності, виокремлені дослідниками. Відповідно до В. Підоренко і Т. Сотніченко, процес навчання лексики включає такі етапи:

1. етап семантизації лексичної одиниці;
2. етап автоматизації дій учнів з лексичними одиницями;
3. етап застосування лексичних одиниць учнями в писемному чи усному мовленні самостійно [1, с.72].

Згідно з дослідниками, перший етап формування іншомовної лексичної компетентності передбачає знайомство з новими для учнів лексичними одиницями, опрацювання їх значення, вимову, орфографію та засвоєння матеріалу. На цьому етапі учні повинні ознайомитися з словами та фразами, залежно від рівня учнів, що зустрічаються у різних сферах життя [1, с. 72].

Другий етап – це організація практичного застосування вивченої інформації учнями для автоматизації лексичних навичок учнів. Учні мають вивчати іноземну лексику та вживати її під час опрацювання тексту та спілкування зі своїми однокласниками і вчителями англійською мовою під час уроку [1, с. 72].

Третій етап забезпечує безпосереднє самостійне використання нових лексичних одиниць у мовленнєвій та письмовій діяльності (виконання вправ,